

ALBERTS DE ROŠĀ

Secīgās dzīves

PILNS IZDEVUMS

Visas piecas daļas vienā sējumā

PARĪZE, 1911 · LATVISKI

Secīgās dzīves — pilns izdevums

ALBERTS DE ROŠĀ · «SECĪGĀS DZĪVES» (PARĪZE, 1911) · PILNS
TEKSTS PIECĀS DAĻĀS · I-IV DAĻA UN SECINĀJUMI

Katrai nodaļai — četras daļas

DE ROŠĀ VĀRDIEM

*pilns autora teksts, pārbaudīts pret 1911.
gada franču izdevumu*

VIENKĀRŠIEM VĀRDIEM

kas šajā nodaļā notiek

SVEŠVĀRDI

nodaļas jēdzieni un to skaidrojumi

KO SAKA MŪSDIENU ZINĀTNE

*hipnoze, atmiņa un tas, kas vēl nav
izskaidrots*

Vēsturisks teksts, ne pamācība.

BlusaBooks · MMXXVI

© 2026 SIA "Blusa Entertainment" (reģ. Nr. 40203726725) · BlusaBooks. Alberta de Rošā oriģinālteksts (Parīze, 1911) ir brīvi izmantojams, bet šis latviešu izdevums, tā tulkojuma rediģējums, skaidrojumi, piezīmes, ilustrācijas un izdrukājamās lapas ir autordarbs. Tos aizliegts kopēt, pavairot, izplatīt vai publiskot pilnībā vai daļām bez autora rakstiskas atļaujas. Pārkāpējiem iestājas Autortiesību likumā paredzētā atbildība. Izdrukājamās lapas drīkst drukāt tikai personīgai lietošanai. Hipnozes eksperimenti grāmatā ir vēstures liecība, nevis pamācība; neveic tos paši.

SATURS

<i>Priekšvārds</i>	5
<i>Pirmā daļa — senie ticējumi un magnētiskais miegs</i>	6
I Senie ticējumi	7
II Domātāji par secīgajām dzīvēm	18
III Magnētiskais miegs un fluīdiskais ķermenis	32
IV Atmiņas regresija — Laurent	40
V Joséphine	60
<i>Otrā daļa — atpakaļ caur dzīvēm</i>	78
I Eugénie, Mme Lambert un Louise	79
II Mlle Mayo — Line un Charles Mauville	93
III Mlle Mayo — Madeleine de Saint-Marc	120
IV Madame Roger	146
<i>Trešā daļa — vienpadsmit dzīves</i>	159
I Mme J. — vienpadsmit dzīves	160
II Surel, Victoria un Juliette	213
III Marguerite un Henriette	229
IV Pēdējie gadījumi	252
<i>Ceturtdā daļa — astrālais ķermenis un nojautas</i>	262
I Astrālais ķermenis	263
II Atmiņa nelaimes un nāves brīdī	281

III	Iepriekšējo dzīvju atmiņas un paredzētās reinkarnācijas	295
IV	Prekognīcija	320
V	Liktenis un brīvā griba	346
	<i>Piektā daļa — dvēseles evolūcija</i>	360
I	Personības maiņas	361
II	Mireille gadījums	369
III	Mlle Smith gadījums	397
IV	Ekskurss spiritisma jomā	408
V	Dvēseles evolūcija	424
VI	Nākotnes reliģija un secinājumi	436
	<i>Noslēgums</i>	446
	<i>Izdrukājamās lapas — desmit lapas</i>	447
	<i>Svešvārdu vārdnīca</i>	459

PRIEKŠVārds

Šajā sējumā vienkopus ir visas piecas sērijas «Secīgās dzīves» daļas — pilns Alberta de Rošā grāmatas *Les vies successives* («Secīgās dzīves», Parīze, 1911) latviešu tulkojums.

Kas bija de Rošā. Alberts de Rošā d'Egluns (*Albert de Rochas d'Aiglun*, 1837–1914) bija franču armijas inženieru virsnieks un vēlāk Parīzes Politehniskās skolas administrators. Viņš rakstīja par antīkās pasaules zinātņi un kara tehniku, taču plašāk pazīstams kļuva kā hipnozes un «dzīvnieku magnētisma» pētnieks. Savā muižā l'Agnélas pie Voiron, Grenoblē un Parīzē viņš gadiem ilgi iemidzināja «sensitīvos» un rūpīgi pierakstīja, ko tie runā un dara. No šiem protokoliem tapa grāmata par iepriekšējām un nākamajām dzīvēm.

Kas ir sējumā. Pirmā daļa sāk ar senajiem ticējumiem par dvēseli — no Ēģiptes līdz evaņģēlijiem —, jaunāku laiku domātājiem un magnētisko miegu, un tajā ir pirmie divi gadījumi: Laurent un Joséphine. Otrajā un trešajā daļā seko pārējie regresijas gadījumi — Eugénie, Mlle Mayo, Madame Roger, Mme J. ar viņas vienpadsmit dzīvēm un citi. Ceturtā daļa meklē līdzīgas parādības ārpus hipnozes: astrālo ķermeņi, atmiņas nāves brīdī, nojautas un pareģojumus. Piektajā daļā de Rošā pats sev iebilst un beigās nošķir drošo no tā, kas paliek tikai iespējams.

Kā lasīt. Katrai nodaļai ir četras daļas. *De Rošā vārdiem* — pilns autora teksts bez saīsinājumiem, ar viņa zemsvītras piezīmēm un subjektu rokrakstu paraugiem no 1911. gada izdevuma. Tam seko trīs mūsu daļas: *Vienkāršiem vārdiem*, *Svešvārdi* un *Ko saka mūsdienu zinātne*. Katrai daļai ir savs ievads; visi svešvārdi apkopoti vienā vārdnīcā sējuma beigās, un tur ir arī visas desmit izdrukājamās lapas. Personvārdi un vietvārdi atstāti franču rakstībā, kā oriģinālā.

Tas ir 1911. gada teksts, un tā valodu, uzskatus un seansu protokolu formu atstājam neskartu. Pats de Rošā savus eksperimentus sauc par «materiālu neapstrādātā stāvoklī»; mūsu vērtējums ir tikai mūsu daļas. Hipnozes eksperimenti šeit ir vēstures liecība, nevis pamācība.

PIRMĀ DAĻA — SENIE TICĒJUMI UN MAGNĒTISKAIS MIEGS

Šajā daļā ir autora priekšvārds; de Rošā grāmatas I daļa — senie ticējumi par dvēseli un atkārtotām dzīvēm (no ēģiptiešiem līdz evaņģēlijiem) un jaunāku laiku domātāju spriedumi (no Léon Denis līdz Armand Sabatier); otrās daļas I nodaļa par magnētisko miegu un «fluīdisko ķermeni»; II nodaļas sākums ar pirmajiem diviem gadījumiem — studenta Laurent dienasgrāmatu (1893) un kalpones Joséphine seansiem (1904).

I. NODAĻA

SENIE TICĒJUMI

DE ROŠĀ VĀRDIEM

AUTORA PRIEKŠVārds

Dvēseles nemirstība visos laikos ir bijusi filozofu pārdomu priekšmets, un lielākā daļa reliģiju to ir apliecinājušas, piesaucot paradīzes un elles esamību; taču jautājums par secīgajām dzīvēm ir radies vienīgi to prātā, kuri, neapmierinādamies ar aklu un vienkāršotu ticību, ir meklējuši, kādi būtu visticamākie nosacījumi, lai mūžības laikā atalgotu vai sodītu labos vai ļaunos darbus, kas pastrādāti tajā bezgalīgi īsajā laikā, kas ir zemes dzīve. Šīs grāmatas pirmajā daļā mēs esam atveidojuši dažus no spriedumiem, kuri mums šķituši visraksturīgākie, kā arī dažu seno ticējumu kopsavilkumu.

Iepriekšējiem spriedumiem mūsdienās ir pievienojušies eksperimenti un novērojumi, kas, galīgi neatrisinādami problēmu, tomēr sniedz ļoti nozīmīgas ziņas. Tos esam izklāstījuši 2. un 3. daļā. Otrā ir veltīta tādu eksperimentu sīkam aprakstam, kuri šķietami ir ļoti pārliecinoši, bet patiesībā ir vienīgi materiāls neapstrādātā stāvoklī; nākotnes uzdevums būs atšķirt to patiesības daļu, ko tie satur. Šo darbu neapšaubāmi atvieglos to analoģa, taču mazāk raksturīgo parādību izpēte, kuras ir trešās daļas priekšmets.

Ceturtajā daļā, visbeidzot, mēs esam centušies ienest kaut kādu gaismu šajās izpaušmēs, kur patiesais un aplamais, šķiet, saplūst kopā. Ja mēs vēl neesam pratuši atpazīt likumus, kas valda apgabalos, kurus tikai tikko sāk pētīt, tas neliedz tiem pastāvēt tāpat, kā planētu kustības šķietamā nesakarība neliedza tām paklausīt Keplera likumiem, pirms tie bija formulēti. Pagāja gadsimti, iekams cilvēks nojauta spēkus, kas viņam bija pie rokas tvaikā un elektrībā. Kā gan lai mēs brīnītos par to,

ka vēl neprotam droši izmantot psihiskos spēkus, ar kuriem apieties ir bezgalīgi smalkāk tāpēc, ka tie ir dzīvi?

PIRMĀ DAĻA. SENIE TICĒJUMI UN MŪSDIENU SPRIEDUMI

ĒGIPTIEŠI

Rakstā, ko 1895. gada 1. februārī publicēja «Revue des Deux Mondes»¹, Edouard Schuré kungs ir pētījis ēģiptiešu ticējumus par viņsauli.

1 Revue des Deux Mondes, 1895. gada 1. februāra numurs.

Pēc nāves dvēseli augšup velkot Hermejs, tās vadošais gars, bet lejup to noturot tās ēna, kas vēl piekalta materiālajam ķermenim.

Ja tā izšķiras sekot Hermejam, tā nonāk pie zemmēness pasaules jeb Amenti robežas, ko sauc par Dzelzs mūri. Izeju no tās sargā elementārgari, kuru fluīdiskums pieņem visas dzīvnieku formas un kuri uzbrūk gan dzīvajam cilvēkam, kas ar maģijas palīdzību grib iekļūt neredzamajā, gan mirušajai dvēselei, kas grib iziet no Amenti, lai ieietu debesu apgabalā. Šos sliekšņa sargus ēģiptiešu mitoloģijā attēlo kinokefāli; Anūbiss ar šakāļa galvu ir viņu kungs; grieķi no tiem izveidoja Kerberu.

Kad dvēsele ir ārpus Amenti, tai ir pilnīga atmiņa par savām iepriekšējām dzīvēm, ko tā, izejot no ķermeņa, vēl bija atguvusi tikai daļēji.

Tad tā redz savas pagātnes kļūdas un, savas pieredzes apgaismota, dodas turp, kurp tai jādodas, un atgriežas zemes pievilkšanas sfērā. Tie, kas nocietinājušies ļaunumā tiktāl, ka zaudējuši jebkādu patiesības izjūtu, sevī ir nogalinājuši pat pēdējo atmiņu par debesu dzīvi: viņi ir pārcirtuši saikni ar dievišķo garu, viņi ir izteikuši paši savu iznīcināšanu, tas ir, savas apziņas izklīdināšanu elementos. Tie, kuros vēlme pēc labā saglabājas, taču ir ļaunuma pārvarēta, paši sevi ir notiesājuši uz jaunu un grūtāku iemiesošanos. Turpretī tie, kuros patiesības mīlestība un griba uz labo ir guvusi virsroku pār zemākajiem instinktiem, ir gatavi debesu ceļojumam, neraugoties uz saviem maldiem un pārejošajām kļūdām. Tad dievišķais gars uzņem sevī visu, kas dvēseles zemes atmiņās ir tīrs un nemirstīgs, kamēr viss aplamais, nešķīstais un iznīcīgais izšķīst Amenti kopā ar tukšo ēnu.